

De Ronde Tafel Krant

Zomer-editie 2026

Jaargang 1 – Nummer 5

Zomer-editie 2026

Waar licht de branding raakt

Ik sta aan de schaduwkant van het strand precies op die plek waar het bladerdak nog even vasthoudt aan de nacht. Voor mij opent zich een stille baai alsof het landschap zelf een diepe ademhaling neemt. De rotsen aan weerszijden staan op als oude wachters, begroeid met groen dat in het ochtendlicht bijna blauw lijkt. Tussen de silhouetten door glinstert de zee. Helder, rustig en een vlakte die zich zonder haast uitstrekt naar de horizon.

Het zand onder mijn voeten is koel. Kleine stenen liggen verspreid als notities die door de natuur zijn achtergelaten, maar dan wel precies op hun plek. Ik merk hoe het licht zich voorzichtig naar binnen werkt. Eerst langs de bladeren boven mij, dan over de rotsen totdat het uiteindelijk de branding raakt. De golven bewegen traag alsof de golven mij niet willen storen.

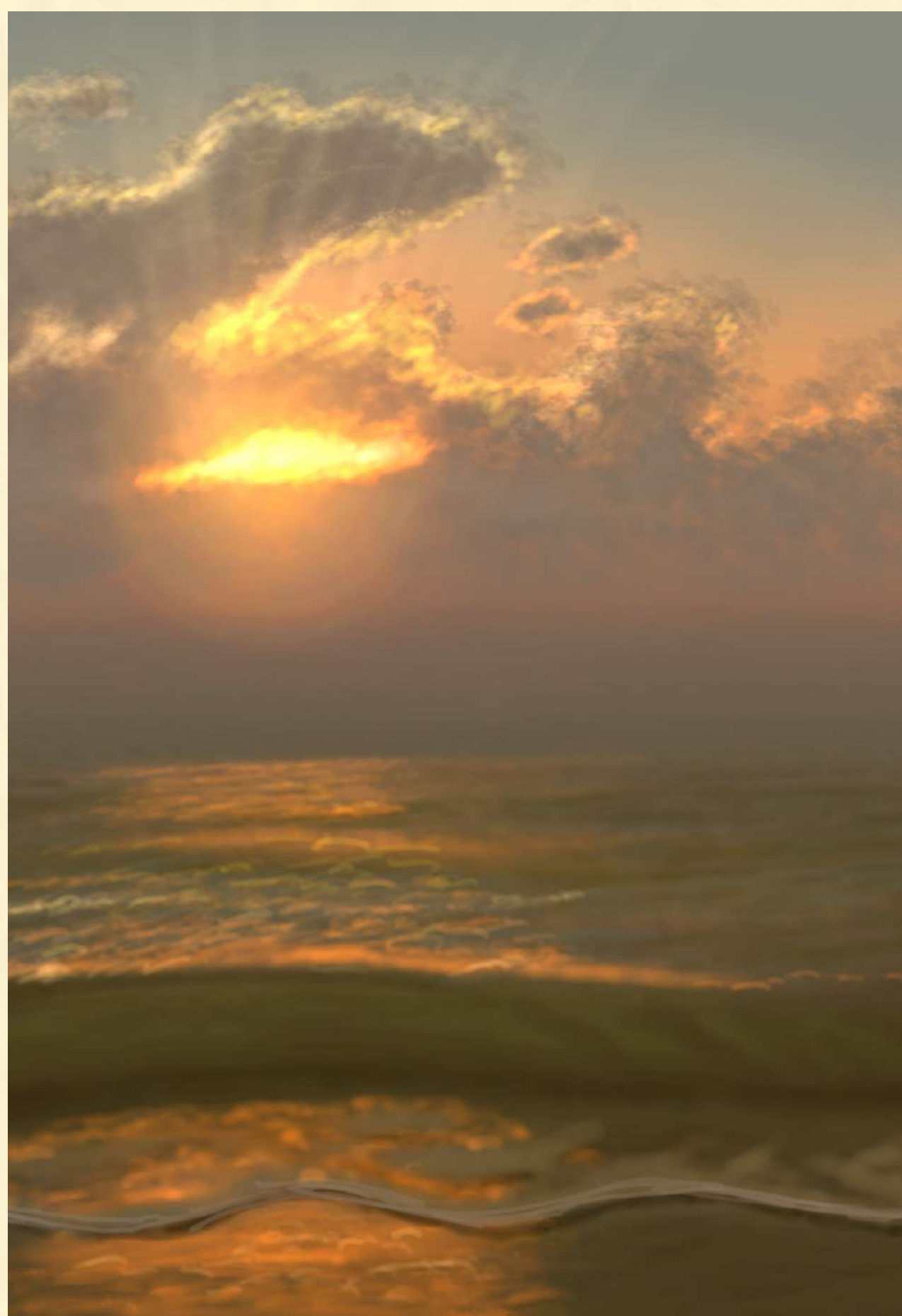
Terwijl ik in Procreate werk voelt het alsof ik verslag doe van een plek die zichzelf fluistert. Geen groot verhaal en geen dramatiek. Alleen een stille ontmoeting tussen het water, de rotsen en de lucht. Ik teken wat ik zie, maar vooral wat ik voel: de rust, de ruimte en het zachte ritme van een strand dat even helemaal van mij lijkt.

Voorwoord

De zomer schuift dit jaar niet stilletjes aan, maar met een soort zachte vastberadenheid. Het licht blijft langer hangen alsof het zelf wil meeluisteren naar wat hier ontstaat. In deze zomereditie van De Ronde Tafel Krant zoeken we dat licht op. Helder, warm en zonder haast. De krant opent dit seizoen met verhalen die ademen. Kleine observaties uit het atelier, momenten die je herkent uit je eigen zomerse dagen en kunst die in de zomer net iets anders glanst dan in de maanden van de andere seizoenen. De toon blijft trouw aan Martijn's Art. Toegankelijk, gelaagd en altijd met ruimte voor nuance. Geen grote gebaren, maar aandachtige stappen.

Wat deze editie bijzonder maakt is de manier waarop het zomerlicht door de pagina's loopt. Je ziet het terug in de rubrieken, in de gekozen beelden en in de woorden die net iets lichter vallen. Het is een krant die niet alleen gelezen wil worden, maar ook even gevoeld worden als een zomerbries door een open raam.

Deze zomereditie is een uitnodiging om precies dat te doen. Even vertragen, even kijken en even meebewegen.

In deze editie

Voorwoord
Aan de Ronde Tafel
Kunstwerk Uitgelicht
Kunst uit de Oude Doos
De Kunstetelage zomer 2026
Dankwoord

Aan de Ronde Tafel

Zonnig Grasland

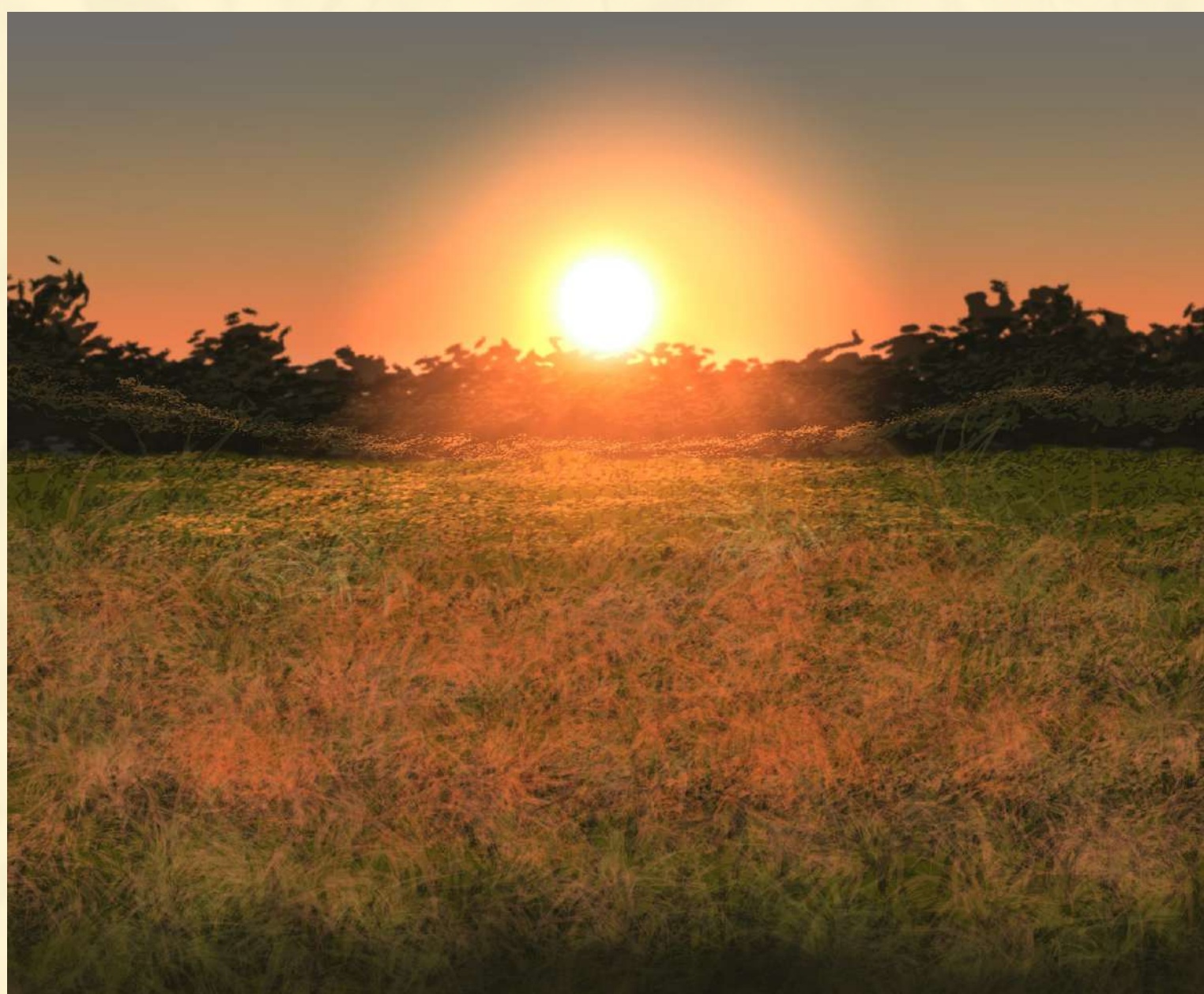
Vanmorgen zat ik aan mijn ronde tafel met het scherm dat nog koel was van de nacht en terwijl ik de laatste penseelstreken aanbracht aan een zonnig grasland dat in Procreate langzaam tot leven kwam. Het was alsof het licht zelf meekeek. Dat warme en goudgele licht dat je alleen vindt wanneer de dag nog twijfelt tussen blijven liggen en opstaan.

Ik tekende het gras zoals ik het ken van mijn wandelingen. Hoog, zacht ritselend en met die kleine wilde bloemen die nooit om aandacht vragen maar toch altijd opvallen. In mijn illustratie liet ik ze net iets meer schitteren alsof ze even mochten vertellen dat ook zij deel uitmaken van het verhaal van de ochtend. De zon hing laag en er hing een gloeiende rand boven de donkere bomen. Ik voelde hoe de warmte van dat beeld door mijn handen trok terwijl ik aan dit kunstwerk werkte.

Wat mij raakte tijdens het maken was de stilte. Niet de stilte van afwezigheid, maar die volle en ademende stilte die je alleen in open velden vindt. Ik probeerde die ruimte te vangen. De lucht die breed uitwaaiert, de schaduwen die lang en zacht over het gras vallen en het gevoel dat de dag nog helemaal open is. In Procreate werd dat een spel van lagen, transparantie en kleine accenten die het licht net dat beetje meer laat dansen.

Aan de ronde tafel deel ik in deze zomereditie geen groot nieuws, maar een moment. Een veld dat even bleef hangen in mijn gedachten en nu een plek heeft gekregen op het digitale doek. Een herinnering aan hoe eenvoudig schoonheid kan zijn wanneer je haar de ruimte geeft.

En misschien is dat precies wat dit zonnige grasland mij influistert: dat elke dag begint met een gouden rand als je maar even blijft kijken.

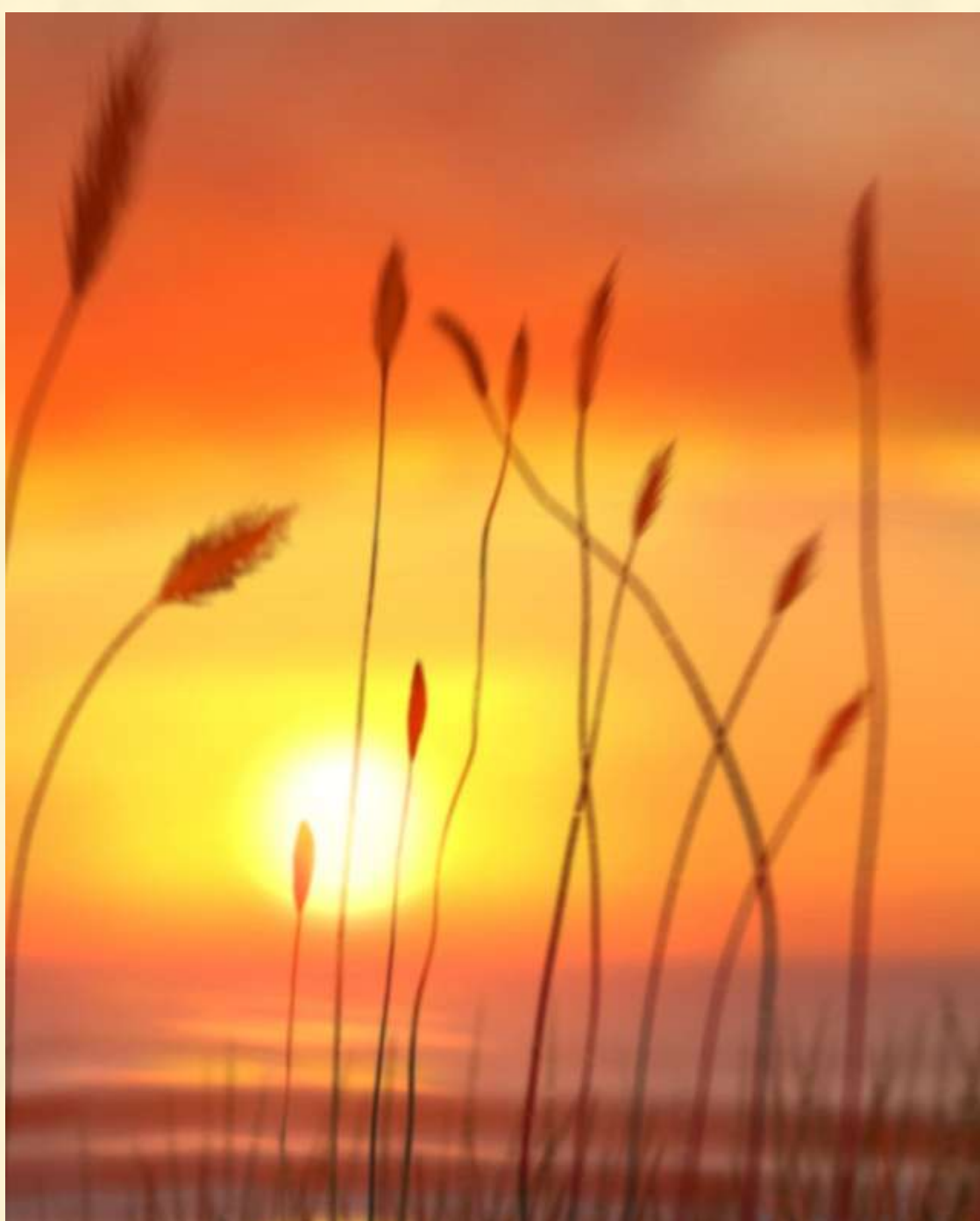
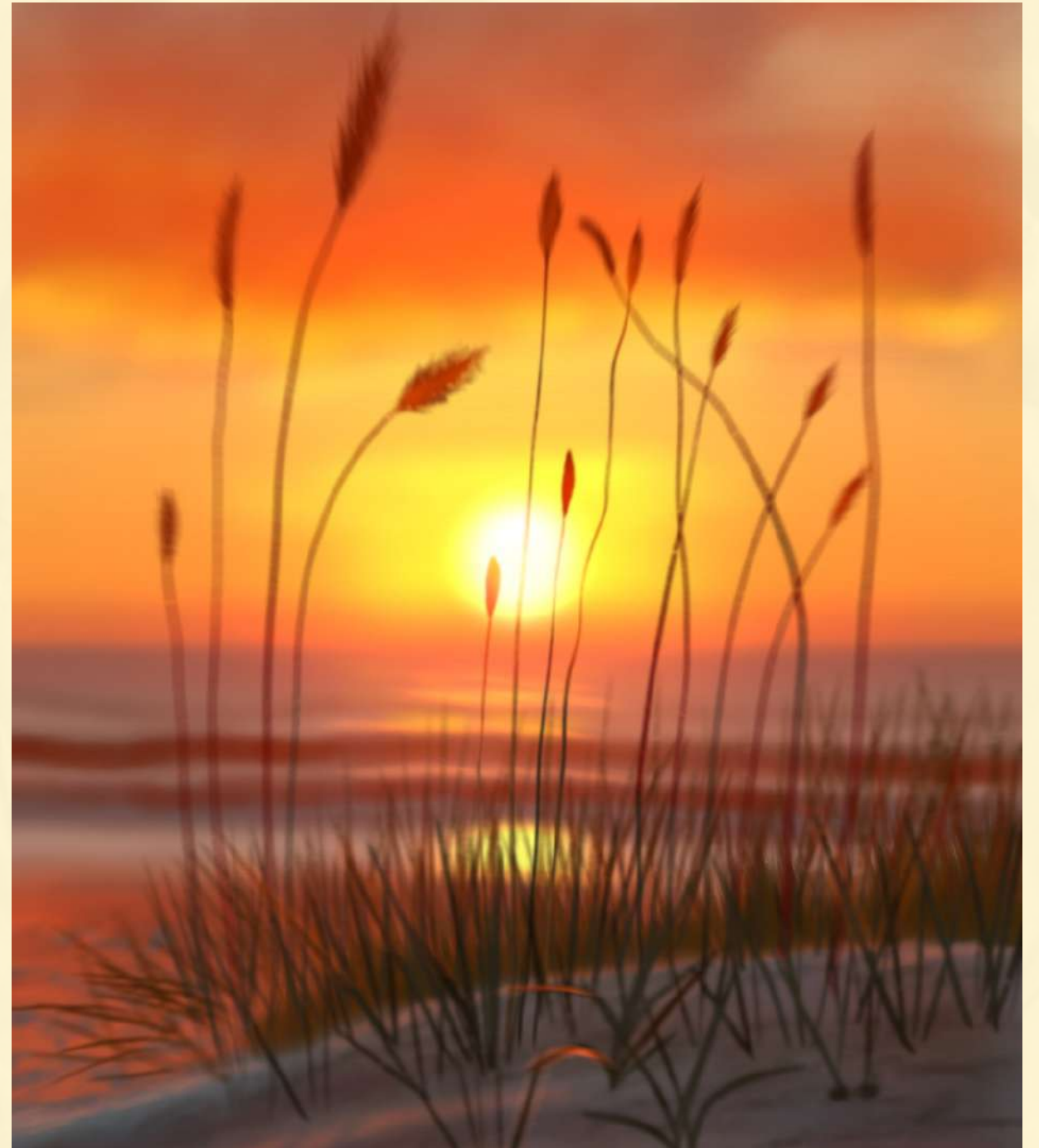

Kunstwerk Uitgelicht

Zomerse strandscène

De avond hing al laag boven het water toen ik Procreate opende. Het strand voelde anders dan in de ochtend. Minder haast en meer ademend. Alsof de dag zelf even bleef staan om te kijken hoe het licht zijn laatste kleuren uitstrooide. In mijn schets begon ik bij de silhouetten van het helmgras. De dunne lijnen die altijd lijken te fluisteren dat de wind hier de baas is. Het helmgras vormt een soort voorgrondkoor dat de scène zacht omlijst.

Achter het helmgras brandde de lucht in tinten die ik alleen in de zomer zie. Warm oranje dat overloopt in rood met een streepje goud dat net lang genoeg blijft hangen om het water te raken. De zon stond laag en aarzelend, maar toch krachtig genoeg om de zee te laten glanzen alsof er een dunne laag glas overheen lag. Terwijl ik tekende merkte ik hoe de horizon geen scheiding was, maar een ontmoeting. Water dat licht draagt en de lucht die kleur teruggeeft.

Het zand onderaan mijn canvas kreeg die typische avondschaaduw. Koel, zacht en bijna blauwgrijs. Het contrasteerde mooi met de warmte erboven waardoor de hele scène een soort natuurlijke gelaagdheid kreeg. Ik voelde hoe mijn penseelstreken meer verslaglegging werden dan een illustratie. Alsof ik niet alleen een beeld vastlegde, maar ook een moment dat zich maar één keer zo laat zien.

In deze tekening wilde ik vooral de rust bewaren. De stilte die je hoort wanneer de dag zich terugtrekt en de avond nog niet helemaal begonnen is. Een tussenruimte. Een ademteug. Een plek waar je even kunt blijven staan zonder dat er iets van je wordt gevraagd.

Deze strandscène is voor mij een herinnering aan hoe licht en tijd samenwerken. Hoe een zomerse avond niet alleen warm is, maar ook helder, zacht en uitnodigend. En hoe kunst soms simpelweg begint met kijken en het moment laten spreken.

Kunst uit de Oude Doos

Vuurtoren in zomerse stilte (zomer 2024)

Er zijn van die beelden die zelfs jaren later opnieuw in je handen vallen alsof ze nooit zijn weggeweest. Deze vuurtoren aan de kust is er zo één. Ik maakte hem destijds in Procreate op een warme middag waarop de lucht open stond en de zee zich gedroeg als een rustige ademhaling. Terwijl ik het kunstwerk nu terugzie voel ik opnieuw dat zachte zomerlicht dat zich destijds over alles legde alsof het mij uitnodigt om even stil te staan.

De vuurtoren zelf stond daar als een oude bekende. Rood-wit, onverstoorbaar en met een soort vriendelijke waakzaamheid. Hij keek uit over het water alsof hij de zomer persoonlijk bewaakte. In mijn penseelstreken probeerde ik die houding te vangen. Niet alleen het gebouw, maar ook de rust die ervan uitging. De golven waren klein en aarzelend en het zand had die lichte en warme tint die alleen in de zomermaanden lijkt te bestaan.

Wat mij vooral bij blijft is hoe eenvoudig het moment eigenlijk was. Geen drukte en geen haast. Alleen het ritme van de zee en het zachte krassen van mijn Apple Pencil over het scherm. Ik herinner mij hoe ik de lucht bewust licht hield met wolken die meer leken te drijven dan te hangen. Alles moest ademen. Alles moest ruimte laten.

Nu terugkijkend zie ik dat dit kunstwerk niet alleen een vuurtoren toont, maar ook een stukje zomer dat ik toen probeerde vast te houden. Een herinnering aan dagen waarop tijd even geen richting hoefde te hebben.

In deze rubriek Kunst uit de Oude Doos voelt dit kunstwerk als een kleine ansichtkaart aan mijzelf. Een herinnering aan hoe de zomer soms begint. Niet met een begindatum, maar met een gevoel. En hoe een vuurtoren, stil en standvastig dat gevoel kan bewaren.

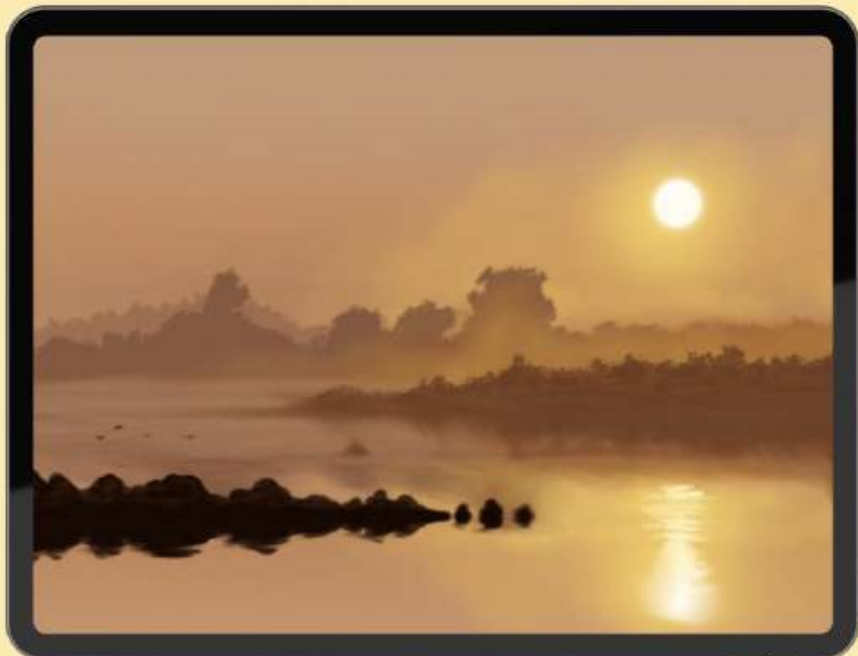

Martijn's Art

De Kunstetalage

Zomer 2026

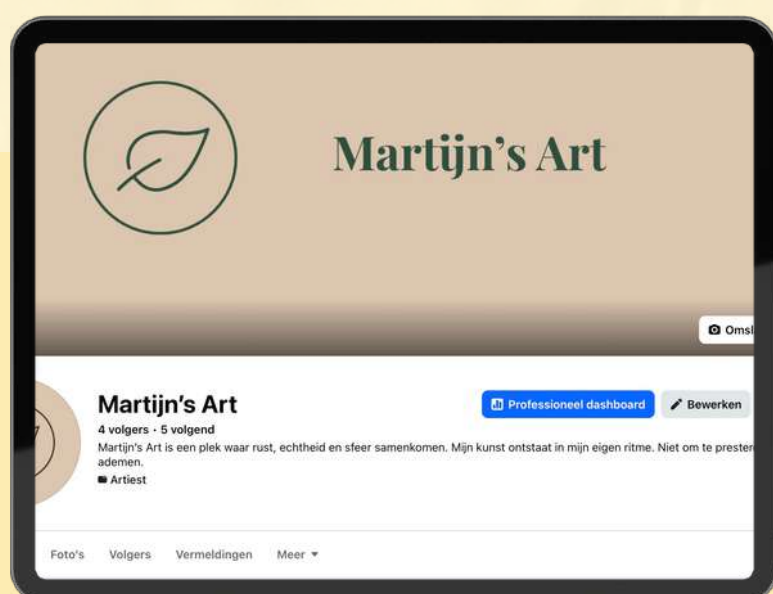

Dankwoord

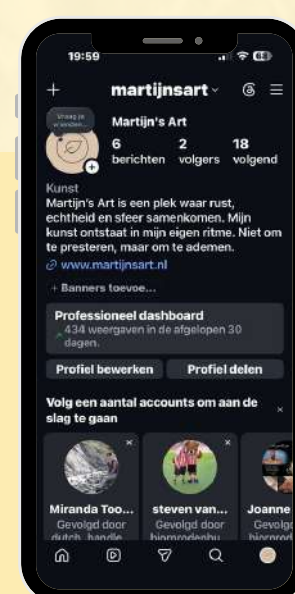
Dank je wel voor het meelezen in deze editie van De Ronde Tafel Krant. Elke maand beweegt mee met wat er ontstaat aan mijn ronde tafel en jouw aandacht maakt dat ritme compleet. Tot de volgende keer, wanneer er weer nieuwe woorden landen.

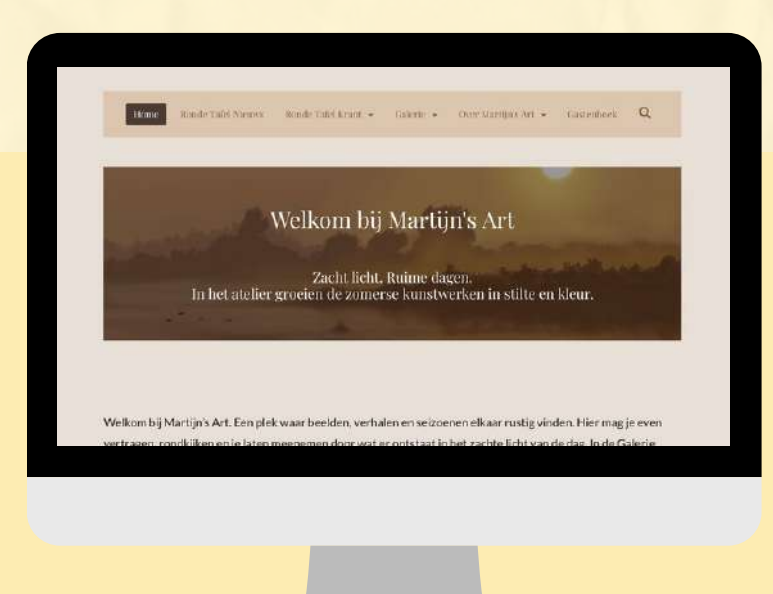
Online verder lezen

Volg Martijn's Art op Facebook

Volg Martijn's Art op Instagram

Bezoek Martijn's Art website

